

מ"ת 12445/11/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד פריג

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 12445-11-17 מדינת ישראל נ' פריג(עציר)
תיק חיצוני: 524328/2017

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גרונוב
נגד	
משיבים	מוחמד פריג (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ניר אביב

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום חמור שם ייוחסו לו עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה, מהירות בלתי סבירה, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאות שוטר במדים ועבירות נוספות כמתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיב הסכים במקור לקיומן של ראיות לכאורה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים החלטתי בהחלטה מנומקת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בהחלטתי המקורית קבעתי כי המקרה שבפני חריג ב"נוף" הבקשות למעצר עד לתום ההליכים בתחום התעבורה.

אין המדובר בעוד פרשיה של נהיגה בזמן פסילה, אלא באירוע חריג מבחינת תיאורו העובדתי בכתב האישום.

בפרשה זו המשיב הוא אסיר ברישיון אשר זכה לקיזוז שליש מתקופת מאסרו (תקופה בת 50 חודשי מאסר) אשר נגזרה עליו בית היתר בשל ביצוע עבירה של **נהיגה פוחזת ברכב**.

אף שמאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים תלוי נגדו, ואף שמצוי הוא תחת סכנת הפקעת שליש מתקופת מאסר כוללת בת 50 חודשים, בחר המשיב להפר את האמון אשר ניתן בו ונהג ברכב בעודו תחת פסילה פעילה.

המדובר בפעם השלישית בה מבצע המשיב עבירה זו כאשר בארבע פעמים נוספות נהג ברכב כבלתי מורשה לנהיגה.

אם לא די בכך, הרי שעצם הנהיגה בפרשה זו כללה ביצוע עבירות נלוות לכאורה ובכלל זה סיכון חיי אדם, אי ציות לאות שוטר במדים אשר ניהל אחרי המשיב מרדף פרוץ ברחובות רהט, נהיגה במהירות בלתי סבירה והכל

אגב יצירת סכנה של ממש לכל משתמשי הדרך סביבו.

טרם ניתנה החלטתי המקורית ביקשתי לקבל לידי את תיק החקירה .

קריאת התיק החמירה עד מאד בעיני את מצבו של המשיב:

מהעדויות שנאספו בתיק החקירה, עלתה תמונת מצב של נהיגה פרועה על ידי המשיב אגב סיכון ילדים שהיו במקום, אי ציות להוראות ברורות של שוטרים אשר פעם אחר פעם קראו למשיב לעצור, והכל כאשר המשיב תחת פסילה פעילה ולמעשה אסיר המחזיק ברישיון הכולל תנאים מגבילים.

הסכמתי כי תסקירו של שירות המבחן הוא תסקיר עומק הנותן תמונת מצב טובה ביחס למשיב ונכון עוד כי שירות המבחן מצא הצדקה לאשר את החלופות המוצעות ככאלה שיש בהן כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

לשיטת שירות המבחן, אמו, אחותו וקרוב משפחה נוסף יכולים להוות דמויות בעלות סמכות לפיקוח אפקטיבי בפרשה זו.

יחד עם זאת, ולמרות המלצות שירות המבחן, לא מצאתי בקריאת התסקיר ובמיוחד בהתנהגותו של המשיב בפרשה זו משום יכולת של בית המשפט לסמוך או לתת אמון במשיב עצמו כי יכבד את תנאי השחרור אם יוגדרו כאלה על ידי, והסברתי דברי:

עסקינן במי שקיבל רק לפני פחות מחצי שנה את אמון ועדת השחרורים וכל שהיה מוטל עליו הוא לקיים את תנאי השחרור שלו על מנת שיוכל להיות אדם חופשי.

המשיב כבר היה בעיצומו של תהליך שיקומי (על פניו מוצלח) אך בסופו של יום, התברר כי תהליך זה קרס באחת עת החליט המשיב לנהוג ברכב בזמן פסילה ולאחר מכן להימלט אגב מרדף פרוע משוטרים תוך סיכון חיי אדם סביבו.

הראיות להתנהגות המשיב כמתואר לעיל טובות ומבוססות בתיק החקירה.

הסכמתי כי צודק ב"כ המשיב כי מעצר עד לתום ההליכים כאשר בתיק תעבורה עסקינן הוא החריג ולא הכלל.

יחד עם זאת, במספר החלטות אשר ניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע, נעצרו עברייני תנועה עד לתום ההליכים והכל כאשר הנסיבות הצדיקו זאת (ראה בעניין זה את עמ"ת

16396-01-16 חאלד דגמש נגד מדינת ישראל, עמ"ת 16650-01-16 אלעד בודהנה נגד מדינת ישראל,

עמ"ת 2906-01-15 מד"י נגד מחמד קרעאן) .

סברתי כי רף המסוכנות בפרשה שבפני, אותו יצר המשיב בהתנהגותו, חורג מכל יכולת של בית המשפט לאיין מסוכנות זו בדרך של חלופת מעצר.

שקלתי האם נכון או אפשרי לאפשר את המשך המעצר בדרך של איזוק, אך מאחר והמשיב שהה כבר בתנאי איזוק (ולו חלקי) בחודשים האחרונים ואף שלא הפר את פרקי החלונות, בכל זאת ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, החלטתי כי אין המדובר בחלופה ראויה לפרשה זו.

סברתי כדעת המדינה כי בפרשה זו חובה להגן על הציבור על ידי השארת המשיב מאחורי סורג ובריאח ואין בנמצא חלופת מעצר אשר יכולה לאיין את מסוכנותו.

ביום 26.12.17 הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

על החלטתי זו הגישה ההגנה ערר וביום 31.12.17 הסכים ב"כ המשיב (העורר) כי יתקבל בעניינו תסקיר לבחינת שילובו בקהילה סגורה.

בית המשפט המחוזי קבע כי תסקיר משלים יוגש תוך 14 יום תוך שנקבע מפורשות:

"מובהר שאין בהחלטה זו כדי לקבוע כל מסמרות בסוגיית שחרורו של העורר"

ביום 11.1.18 הוגש תסקירו המשלים של שירות המבחן ממנו עולה באופן מפורש כי לא קיימת נזקקות טיפולית מצד המשיב. שירות המבחן קבע בהמלצתו כי אין התאמה של המשיב לגמילה בקהילה סגורה ולמעשה שלב זה בהליך גמילתו חלף.

ב"כ המשיב טען בפני כי המצב אשר נוצר מייצר תוצאה שאינה צודקת כלפי המשיב שכן אם היה בשלבי גמילה קשים יותר, היה בהכרח מתאים לטיפול בקהילה סגורה.

בחנתי את טיעוני הצדדים בפני לאחר קבלת התסקיר המשלים ולהלן החלטתי:

אני מסכים עם עמדת התובעת לפיה לא חל כל שינוי מהותי בנסיבות בין החלטתי המקורית למצבו של המשיב היום.

שירות המבחן לא המליץ על כל חלופה חדשה מאינת מסוכנות לאחר שהחלופות הקודמות שהוצעו נדחו על ידי (ולמעשה גם על ידי בית המשפט המחוזי) כמאיינות מסוכנות.

לב ליבו של הליך הכולל חלופת מעצר בסופו מצוי ביכולת הבסיסית של בית המשפט לתת אמון במשיב נתון.

בפרשה זו עסקינן באסיר ברישיון אשר בחר בתקופת הפיקוח שלו לבצע עבירה מסכנת חיי אדם אגב מרדף עם שוטרים והכל כאשר מאסר מותנה וסכנת הפקעת שליש מרחפת מעל לראשו.

בית המשפט המחוזי קבע כי תיבחן אפשרות של גמילה במוסד סגור, אך משאפשרות זו נבחנה ונדחתה על ידי שירות המבחן, אין אני מוצא חלופה אחרת אשר יכולה לאיין מסוכנותו של המשיב ומתקשה אני מאד למצוא דרך בה ניתן יהיה לתת שוב אמון במשיב עצמו.

ברור לי כי המדובר בהחלטה קשה למשיב אשר טרם התנהגותו הנוכחית עבר דרך ארוכה של שיקום, אך בסופו של יום, מוטלת על בית המשפט החובה להגן על שלום הציבור, ובמקרה זה החובה לשמור על שלום הציבור בדרך של מעצר המשיב גוברת על חלופת המעצר המוצעת .

אני חוזר ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ח, 18 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.